FIRA GUDSTJÄNST - DÄR DU ÄR

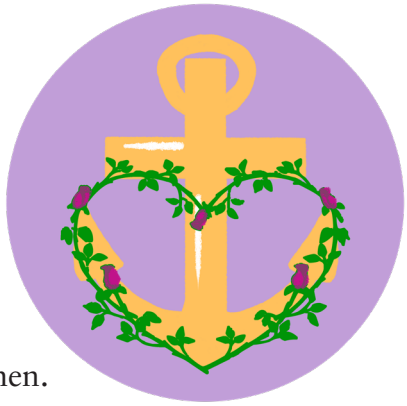
Vare sig vi just nu inte kan, bör eller vill samlas till gudstjänst i någon av stiftets kyrkor, kan vi hålla gudstjänstens låga brinnande. Fira gudstjänst där vi är. Här är ett förslag på hur du kan göra det – ensam men tillsammans med andra. *Biskop Johan Dalman, Strängnäs stift*

Invänta tiden för gudstjänsten i din församling.
Tänd ett ljus – det blir vår klockringning.

DEN 14 FEBRUARI

FASTLAGSSÖNDAGEN

Kärlekens väg

I Faderns och Sonens och den heliga Andens namn, Amen.
Herre, öppna min mun till ditt lov, så vill jag förkunna din ära.
Gud kom till min räddning.
Herre skynda till min hjälp.
Ära vare Fadern och Sonen och den helige Ande, nu och alltid
och i evigheters evighet. Amen.

SYNDABEKÄNNELSE
Barmhärtige Gud, förlåt mig mina synder. Möt mig med din nåd.

FÖRLÅTELSE
Gud som är oändlig i sin kärlek älskar, befriar och förlåter oss. Amen.

TACKBÖN
Tack Gud för att du möter mig med förlåtelse och ger mig kraft att leva.

DAGENS BÖN
Gud, som genom Jesus Kristus har försonat världen med dig själv, låt din goda vilja bli synlig för oss. Ge oss kraft att gå lidandets och kärlekens väg. I Jesu namn. Amen.

EVANGELIETEXT
Lukasevangeliet 18:31-43
Han samlade de tolv omkring sig och sade till dem: »Vi går nu upp till Jerusalem, och allt som profeterna har skrivit om Människosonen skall gå i uppfyllelse.
Han skall utlämnas åt hedningarna, de skall håna och skymfa honom och spotta på honom, och de skall prygla honom och döda honom, och på den tredje dagen skall han uppstå.«
Av detta begrep lärjungarna ingenting. Vad han menade var fördolt för dem, och de kunde inte förstå vad han sade.
När Jesus närmade sig Jeriko satt där en blind vid vägkanten och tiggde.
Han hörde en folkhop komma på vägen och frågade vad som stod på.
Man talade om för honom att Jesus från Nasaret gick förbi,
och då ropade han: »Jesus, Davids son, förbarma dig över mig.«
De som gick främst sade åt honom att vara tyst, men han ropade ännu högre: »Da-vids son, förbarma dig över mig.«
Jesus stannade och sade till dem att leda fram honom, och då mannen kom närmare frågade Jesus:
»Vad vill du att jag skall göra för dig?« Han svarade: »Herre, gör så att jag kan se igen.«
Jesus sade: »Du kan se igen. Din tro har hjälpt dig.«
Genast kunde han se, och han följde med Jesus och prisade Gud. Och allt folket som såg det sjöng Guds lov.

→

REFLEXION

Ärligt talat vet jag inte om jag hade klarat att följa Jesus som lärjungarna gjorde.
Efter vad som hände i Getsemane trädgård på Skärtorsdagens kväll, när soldaterna griper honom eller när han sen torteras och avrättas - ja, då vet jag helt säkert att jag inte klarat det - jag hade garanterat lagt benen på ryggen och flytt precis som lär-jungarna gjorde.
Men just nu är det inte på det jag tänker - inte på den uppenbara flykten - det uppenbara sveket, när kampen stod mellan liv och död. Nej, jag tänker på det som kom innan. Som i den här berättelsen. Hade jag hängt i och hållit ut efter det här. Efter att Jesus sagt det här. Sagt att nu var det minsann Jerusalem som gällde - nu var det minsann tortyr och död som gällde. För vem står ut med en sådan målbild.

Jag menar - om man för ett ögonblick tänker på Jesus som en härförare - en lagle-dare - en coach - då kan man väl inte annat än tycka att det är en märklig strategi att säga åt laget att nu ska vi segra genom att förlora? Nu har vi flow för nu är det kört.
Så kan det väl ändå inte vara - nog måste det vara det ena eller det andra - antingen ”Nu tar vi dem” eller ”nu är det vinna eller försvinna som gäller”
Inte både och.

Den sortens coachning hade jag haft svårt för - den hade nog fått mig att tveka - ja, t o m fått mig att ge upp - dra mig ur - skaka på huvudet och säga good luck grabbar men tack för mig. Och ändå var det så det var. Ändå var det vad Jesus sa som var den vinnande strategin. Att visa styrka genom att visa svaghet - att vinna liv genom att dö.

Dilemmat kvarstår. Jesu budskap skaver lika mycket idag som då.
Hans logik faller sig inte naturlig för oss människor. Vi som tror på den starkes rätt.
Trots att vi ser att det inte håller. När det istället är i sårbarheten, ödmjukheten som kärleken segrar. Jag undrar hur många gånger jag ska behöva påminnas om det där.
Det är nästan som om jag vore blind för sanningen…

TROSBEKÄNNELSE

Vi tror på Gud Fader allsmäktig, himmelens och jordens skapare. Vi tror ock på Jesus Kristus, hans enfödde Son, vår Herre, vilken är avlad av den helige Ande, född av jungfrun Maria, pinad under Pontius Pilatus, korsfäst, död och begraven, nederstigen till dödsriket, på tredje dagen uppstånden igen ifrån de döda, uppstigen till himmelen, sittande på allsmäktig Gud Faders högra sida, därifrån igenkommande till att döma levande och döda. Vi tror ock på den helige Ande, en helig allmännelig kyrka, de heligas samfund, syndernas förlåtelse, de dödas uppståndelse och ett evigt liv.

FÖRBÖN

Kärlekens hemlighet, låt mig få del av den.
Jag är så självisk, Gud, älskar ju knappt min vän.
Den som går mig emot håller jag inte kär,
tröttnar så fort på dem som jag skall hjälpa här.
Herre, mitt snåla jag kan det förvandlas än?
Kärlekens hemlighet, låt mig få del av den.

(Ur En liten bönbok. Britt G. Hallqvist, 1914-1997.)

HERRENS BÖN

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske på jorden så som i himlen. Ge oss i dag det bröd vi behöver. Och förlåt oss våra skulder liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning utan rädda oss från det onda. Ditt är riket. Din är makten och äran i evighet. Amen.

VÄLSIGNELSEN

Herren välsigne oss och bevare oss. Herren låte sitt ansikte lysa över oss och vare oss nådig.
Herren vände sitt ansikte till oss och give oss frid.
I Faderns, Sonens och den heliga Andes namn. Amen.

Framtagen av Strängnäs stift

Svenska kyrkan